

Heinrich Schuckmann

Programma Quo Gratiam Spiritus Sancti Omnibus Academiae Civibus serio commendat Rector Universitatis Rostochiensis Henricus Schuckman Iuris Doctor, Codicis Professor & Ducalis Consistorii Assessor. P.P. Rostochii, in Festo Pentecostes Die 14. Maii Anno 1654. Sub Sigillo Rectoratus

Rostochii: Kilius, 1654

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn734839456>

Druck Freier Zugang

Ru Progr 1654

1) Quistorp, Joh.

2) " "

3) Schückmann, Heinr

4) " "

5) Sencke, Herm.

PROGRAMMA

Quo

GRATIAM

SPIRITUS
SANCTI

Omnibus Academiae Civibus
serio commendat.

RECTOR

Universitatis Rostochiensis

HEINRICUS SCHUCKMAN

Juris Doctor, Codicis Professor
& Ducalis Consistorii Assessor.

P. P. Rostochii, in Festo PENTECOSTES

Die 14. May Anno 1654.

Sub Sigillo Rectoratus.

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.

Anno 1654.

38.

200
3.

85
Ratia SPIRITUS SANCTI est perfectio omnium operum ac beneficiorum DEI. Creavit DEUS in principio Materiam, ex qua Cœlum, terram, & omnia, quæ cœlo terraq; continentur, produxit & efformavit. Hæc verò cum esset informis, vasta, tenebrisq; involuta, ex intentione Creatoris perficienda porrò erat. Perfecit eandem *Spiritus DEI*, incubando massæ rudi primitivæ. DEI beneficium est, & ingens sanè beneficium, quod à lapsu generis humani voluntatem ipse suam certo verbo patefecit, eoq; sibi Ecclesiam in mundo collegit. Istud verbum elocuti sunt Sancti DEI Viri, *acti à Spiritu Sancto*. Opus admirandæ potentiaë divinæ est, conceptum fuisse & natum ex Virgine Salvatorem mundi. Atqui illud ipsum, superveniens in Mariam *Spiritus Sanctus* effecit. Missus fuit Messias, quod ipse testatur, à Domino, ad Evangelizandum pauperibus, sanandum contritos corde, intimandum captivis dimissionem, cœcis visus recuperationem, emittendum contractos in libertatem, prædicandum annum Domini acceptum. Præstitit autem hæc omnia, sicut præstare debuit, officioq; suo satisfecit. Messias, non nisi per *Spiritum Domini: Spiritus Domini Domini*, inquit ipse, *super me est*. Constitutus futurorum Pontifex, æternam
acqui-

acquirit redemptionem, ex quo per *Spiritum aeternum*
seipsum obtulit inculpatum DEO, emundaturus san-
guine suo conscientias nostras à mortuis operibus, ad
serviendum DEO vivo. Ex mortuis resurgens decla-
ratus est Filius DEI in virtute secundum *Spiritum Jan-*
ctificationis. Sic consummato per Christum opere re-
demptionis, & salute hominibus partâ; applicatione
ejusdem opus jam erat quàm maximè. Annuncian-
dum ergo Evangelium peccatoribus miseris, iisq;
redemptis à CHRISTO omnibus ac singulis, adeoq;
disseminandum illud fuit per orbem universum, De-
stinati fuerunt ad munus hoc Apostoli, homines im-
periti, qui cum impares essent ex semetipsis minusq;
idonei expediendo tam arduo negotio, instruendi
erant virtute humanis viribus superiori. Et ecce in-
structi sunt à *Spiritu Sancto*. HIC Apostolorum voce,
mundum arguendo & glorificando CHRISTUM
Salvatorem, mirificè ad omnes, quæ sub Sole sunt,
nationes, regnum DEI propagavit. In eo præterea
quicquid perfectionis est, & quicquid erit ad consum-
mationem usq; seculi, totum illud, quantumcunq;
sit, quod maximum certè est, non nisi *Spiritui Sancto*
debetur. O! quantum est charitatis divinæ donum,
teste Johanne, quod filii DEI vocamur. Potestatem
ad hoc dedit unigenitus DEI filius omnibus in no-
men ejus credentibus, eisq; non ex voluntate carnis,
sed ex DEO genitis, adeoq; regeneratis ex aquâ &
Spiritu; Atq; hic ipse Regenerationis pariter ac renova-
tionis

tionis principium est. Retrahi hominem à peccato mente jam concepto, & ne tale quid in actum quoquo modo ducatur, maturè arceri, indebitæ beneficiæ divinæ effectus est; nec minus propterea à glorificandus est DEUS noster, quàm si cumulum cæterorum beneficiorum in nos contulerit. Exemplum præbet S. David: *Benedictus*, inquit ille, *sit Jehovah DEUS Israelis, qui cohibuit me, ne inivem cadas, & vindicaret me manus mea*: quod jam jam patrandum meditabatur. Ecquis verò à peccatis homines abstrahit, nisi *Spiritus DEI*? qui injectis proposito malo exterioribus obstaculis & impedimentis, ipse intus cor ipsum, ut DEI non carnis voluntati obsequatur, compungit. Ità nimirum mortificant *Spiritu* actiones corporis, carnemq; crucifigunt cum affectibus & concupiscentiis, quotquot CHRISTI sunt; CHRISTI autem sunt, qui Spiritum ejus habent. Lapsos resurgere per pœnitentiam, averfosq; à DEO, ad DEUM redire, immeritum misericordis DEI beneficium est, idq; tribuendum similiter gratiosæ virtuti Spiritus Sancti, qui ut ut excusus ab homine peccatis gravioribus, nihil tamen intermittit eorum, quæ facere queunt ad conversionem & salutem peccatoris, quantisper de emendatione spes est. Labi ex se quisquis mortalium potest, potest & perire ex se. At resurgere à lapsu & vivere vicissim vitâ spirituali, eis demum obtingit, quos erigit *Spiritus Sancti gratia*. Quod sunt adhuc in medio generationis pravæ ac perversæ, qui splendent

dent ut faces in mundo, progredientes cum gaudio
in viâ madatorum DEI, nec ab eâ revocari se ad de-
via, seu cupiditate allectos in rebus secundis, seu in-
adversis formidine territos, (quarum utriq; servilis
inest conditio) permittunt, nemo utiq; nisi bonus il-
le & liberalis Spiritus DEI facit. Docent id preces Da-
vidis: *Redde mihi*, orabat ille, *gaudium salutis tuae*, &
Spiritus liberalis (seu quod re idem, Spiritus adoptionis,
non servitutis) *sustentet me*. Item. *Doce me facere pla-*
citum tuum, quia tu DEUS meus es, Spiritus tuus bonus
deducat me in terra rectissimâ Quo ipso monemur,
tum demum & tamdiu nos agere, quod DEO placeat,
cum & ducimur Spiritu DEI bono, & quamdiu eo-
dem ducimur. Abs hoc si fuerit, non oratio
ulla, quam DEUS exaudiat, non lucta adver-
sus carnem & sanguinem, quæ victoriâ divinâ
coronetur, non ullum fidei exercitium, quod Deo
probetur, sperari alicubi vel expectari poterit. Beati
pauperes Spiritus; quoniam ipsorum est regnum cœlo-
rum. At quis Spiritu pauper est, nisi ille, cui persuasum
fecerit Spiritus Sanctus, ita habenda sibi, quæcunq; ha-
buerit, temporaria omnia, ac si eorum nihil prorsus ha-
beret. Beati, qui persecutionem patiuntur iustitiæ cau-
sâ; quandoquidem merces ipsorum copiosa erit in
cœlis. Quotusquisq; verò non ab orbitâ iustitiæ metu
odiorû, convictorû, vel animo persecutionum impa-
tienti facilimè dimoveretur, nisi sustentetur Spiritu
Paracleto. Beati, qui puro corde sunt: siquidem ipsi

Deum videbunt, Veruntamen quis vel uni, ne dicam, pluribus enatarum in corde cogitationum spurcarum fræna injiciet, nisi sanctificatus subindè *Spiritu Sanctificationis*? Beati misericordes; quoniam ipsis tribuetur misericordia. Sed & nusquam misericordiæ Christianæ locus erit, nisi in iis, quorum mentibus exemplum misericordiæ divinæ paternæ *Spiritus Patris* cœlestis impresserit. Beati mites seu mansueti; quia ipsi terram jure hereditario possidebunt. Atqui à Christo, qui mitis est & humilis corde, omnis mansuetudo discēda est, nec discet quis eam, nisi informatus per *Spiritum Christi*. Beati sunt pacifici; quandoquidem filii Dei vocabuntur. Nemo verò pacem Christianam, vel ipse colet, vel ad colendum alios impellet, nisi motus ab eo, qui per diversitatem linguarum gentes in unitatem fidei congregavit. De cœteris idem judicium est. Neq; enim ullum opus justitiæ à nobis requirit Salvator, quod profectum non sit ex fide, & qui fidem perficit, Spiritu Sancto. Hujus ductum ut nunquam non sequamur, toties monet Scriptura S. quoties benè nos operari pièq; pati jubet. In Domino obdormire, & tandem ultimo die decretorio ad vitam æternam resurgere, summi ad beatitudinem gradus sunt. Illud verò efficacissimæ consolationi Spiritus Sancti, ut Paraleti; Hoc potentiæ Dei vivificantis mortalia corpora nostra per Spiritum suum habitantem in nobis, qui ejusdem ipsius Spiritus est, qui Jesum suscitavit ex mortuis, acceptum ferendum. Cœterum
quod

quod in orbe Christiano bonus aliquis, & qui ordina-
tioni divinæ respondeat, vel mediocri saltim, inter tot
Satanæ mundiq; furias, status superfit, & id quoq; dan-
dum omninò Spiritus Sancti gloriæ. Ab illo solo im-
perantium iustitia, cum obsequio subjectorum; ab il-
lo prudentia docentium, cum discantium docilitate;
ab illo omnium inter se, quos commune fraternitatis
Christianæ vinculum connectit, pax & concordia pen-
det. Sapientiam multi jactant, sed inanem, & quæ in
merâ definit stultitiâ, quia susq; deq; habent *Spiritum
Sapientia*. Gorianur de intelligentiâ multi, discernen-
te à bono malum, à tenebris lucem, à fūco candorem,
qui tamen, quod confundant hæc omnia, ipso opere
probant, si quidem à *Spiritu intelligentiæ* illuminati non
sunt. Consilia sæpenumero in rebus dubiis causisq;
sauciatis anxie passim conquirimus, sed nullum quod
è re sit boni publici, & communibus vulneribus salu-
tariter mederi possit, reperimus, neglecto nimirum
Spiritu consilii. Fortitudinem nobis & vires deesse con-
querimus, quibus expediri debeat, si quid consilii for-
tè occurrit; nec immeritò de hoc conquerimur, quia
Spiritum fortitudinis plæriq; despiciunt. In pejus ruere
omnia, quotidie eheu! experimur; neq; tamen, quod
caput rei est, Dominum reveremur, nec in *Spiritu ti-
moris Domini*, cogitata, dicta factaq; nostra componi-
mus. Agite ergo, *Cives Academia*, antè omnia, ut
participes sitis Spiritus Sancti, sinè quo vana sunt, quæ-
cunq; molimini, Deum in nomine Christi orate. Facti
verò

verò tantū tamq; inæstimabilis Boni compotes, ne imperium illius malis operibus, quæ qualia sint novistis, temerè vicissim excutiatis, cavete; scientes, majorem non posse miseriam excogitari, quam illorum est, à quibus vindex scelerum DEUS Spiritum suum sanctum auferre compellitur. Hoc sublato abjectus est à facie divinà homo miser (quæ duo arctissimè conjungit Propheta) & sic ab omni benedictione omniq; beatitudine penitus exclusus. Media verò, quibus nos & consequi gratiam Spiritus Sancti, & retinere eandem oportet, sacris monstrata literis, sunt Preces, Verbi divini meditatio, recumbens in promissionibus Evangelicis Fides, unà cum studio Christianæ Concordiæ. Effusum nempe Spiritum Sanctum, orantibus Petro & Johanne, in Samaritanos; effusum in attendentes Evangelio Cornelium ejusq; domesticos; effusum in adherentes promissioni divinæ & concorditer cohabitantes Apostolos, ipsa Acta docent. Faxit Deus, ut & inter nos invicem, Docentes pariter ac Discentes, Magistratum & Cives, omnesq; in Christum credentes unum cor sit & anima una (qualis fuit inter primitivos Christi discipulos) in uno omnium Spiritu, qui à Patre & Filio procedens, ejusdem cum utroq; essentiæ est, benedictus suprâ
omnia DEUS!

os(O)so

generationis nostræ. In quò, qui
ligioso gaudio, à pio jubilo ter
Quare, O Cives ACADEMIÆ
lis honoratissimi; (ut vos cum
quar) gaudcamus, latemur &
quippè Salvator noster natus est.
locum esse tristitia, ubi natalis est
in Domino dilectissimi, & Spiritu
latemur; quia illuxit dies redem
reparationis antiquæ, felicitatis
te & Vos Adolescentes florenti
in Domino DEO, sed non in D
in tantâ solennitate, perversam,
miscere hilaritatem; Sacris inpr
nibus vacate; Tempa & Conci
nas & tabernas, impiissimorum
bula visitare; VERBO DEI, no
sed & animum præbere; Cavete
jus festi quietem, petulantissimis
scurrilibus discursationibus, bel
bus turbetis. Abstinetes, mone
ter, ab omnibus illis actionibus,
dinem hunc honestissimum lit
maculare, DEOq; & hominibus
re possunt. Potius, sobriâ & de
tis ac compositis, ad præscriptun
ribus, fideiq; cultu, DEI favore

the scale towards document

i à re-
terit.
Titu-
allo-
hodie
as est
emus
ditare
novæ,
kulta-
ltare
nolite
m im-
tatio-
popi-
lati-
ures,
ii hu-
ibus,
mori-
fidel-
q; Or-
com-
edde-
feda-
mo-
m re-
tine-